

6 kategorijos blogų mokinių

Śrīla Bhaktivedānta Vāmana Gosvami (Śrīlos Bhaktisiddhāntos Sarasvatī āhākūros mokinys) cituodavo vieną posmą iš śāstrų, kuriame sakoma, kad yra šešių kategorijų blogi mokiniai:

1. *ali* – reiškia bitė. Guru paprašo jį nueiti į turgų ir nupirkti produktų Dievybėms. Jis išeina į turgų ir apvaikščiojęs visus savo draugus ir su visais išsikalbėjęs grįžta nieko nepešęs, nes turgus jau uždarytas. Kaip bitė, kuri skraido nuo žiedo prie žiedo, bet nei iš vieno nepaima medaus, šis mokinys, taip užsiėmęs pokalbiais, kad neturi laiko įvykdyti mokytojo nurodymų.

2. *bāṇa* – reiškia strėlė. Mokytojas sako mokiniui: „nueik į turgų“, o šis atsakęs: „gerai Gurudeva“, iš karto išlekia. Tik atsidūręs turguje jis suvokia, kad nežino, ko čia atbėgo. Tai mokinys, kuris kaip strėlė, kupinas entuziazmo puola vykdyti dvasinio mokytojo nurodymus, taip ir nesupratęs mokytojo širdies, jo norų. Jis suspėjo išgirsti mokytojo nurodymus apie varnāśramą dharmą ir galvoja, kad tai viskas, ką jis turi daryti ir kad tai yra *śuddha-bhakti* – tyra atsidavimo tarnystė. Strėlė turi dar vieną savybę – ji iššauna ir niekuomet negrįžta atgal. Tokie mokiniai, kurie nesuprato savo guru jie taip pat nebegrįžta pas guru. Jie įkuria savo sampradāyas ir patys tampa mokytojais.

3. *baka* – reiškia gervė. Gervė stovi labai ramiai vandenyje ant vienos kojos ir medituoja. Baka yra kaip Bakāsūra – veidmainystės įsikūnijimas. Toks mokinys yra kaip sādhu, kaip šventasis ar jogas, stovintis ant vienos kojos ir medituojantis. Jis galvoja: „O, visi gali pamatyti, koks aš ramus ir susitelkęs.“ Bet gervė nėra rami ar susitelkusi. Viduje ji galvoja: „Aš čia stoviu ramiai ant vienos kojos ir žuvis nežino, kad aš čia. Kai jos atplauks, aš turėsiu ką valgyti.“ Taip ir tokie mokiniai, jie kartoja mantras, medituoja, o viduje turi daugybę materialių troškimų: kūno malonumams, šlovei ir pagarbai.

4. *proṣṭhita* – reiškia delegavimas. Kai dvasinis mokytojas duoda nurodymą mokiniui nueiti į turgų, šis pradeda dairytis aplinkui, kol pamatęs kitą bhaktą ir pagalvojęs: „Aš esu vyresnis bhaktas, aš atėjau į Kṛṣṇos sąmonę anksčiau“, liepia šiam nueiti į turgų, nes taip liepė Gurudeva. Šis savo ruožtu vėl ieško, kam deleguoti užduotį. Taip galiausiai mokytojo

nurodymas niekuomet neįvykdomas.

5. *kim ekaki* – reiškia „ką, aš vienas?“. Gavęs mokytojo nurodymą jis iš karto klausia: „Ką, aš vienas pats? Man reikia žmonių, man reikia pagalbininkų. Čia tiek daug darbo, kad aš vienas nesusitvarkysiu.“ Jis galvoja, kad tam, kad įvykdytų Guru nurodymą, jam reikia tiek daug dalykų: pinigų, žmonių, mašinų, kompiuterių ir t.t. Jis netiki dvasinio mokytojo nurodymais. Jis negali parodyti trupučio ryžto ir iniciatyvos. Jis netiki, kad „jei aš paprasčiausiai bandysiu pasitarnauti savo Gurudevai, mano pastangos bus sėkmingos.“

6. *jyoti a* – reiškia astrologas. Jis visuomet galvoja apie ateitį. Mokytojas liepė jam nueiti į turgų, o jis pradeda klausinėti: „O jei turgus bus uždarytas? O jei man pritrūks pinigų? O jei ten nebus šitų produktų?“ Jis bijo ateities ir visuomet spekuliuoja: „O jei bus taip? O jei bus kitaip?“

Šie šeši blogų mokinių tipai pateikiami ne tam, kad mes žiūrėtumėm į kitus ir sakytumėm: „Štai, jis toksai“, o tam, kad pažvelgę į savo širdį matytumėm, kas negerai yra pas mus, ne pas kitus.